

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216206743
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8216206743.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatory Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu: B. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/XX, XXX XX O., právne zast.: JUDr. Jana Závodská, advokátka, so sídlom Slovenskej jednoty 8, 040 01 Košice, proti žalovanému: Cigeľský komunitný spolok o. z., so sídlom Cigeľka 28, 086 02 Cigeľka, IČO: 42 230 772, právne zast.: JUDr. Mgr. Drahoslav Magdziak, advokát, so sídlom Dlhý rad 16, 085 01 Bardejov, o vydanie vecí, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 3C/225/2016 -276 zo dňa 05.02.2020 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti výroku I. o povinnosti žalovaného v 2. rade vydať žalobcovi 1 ks plechového skladu o rozmeroch 4 m x 10 m s výškou 2,5 m, vo výroku IV. o zamietnutí vzájomnej žaloby žalovaného v 2. rade a vo výroku VII. o trovách konania vo vzťahu k vzájomnej žalobe žalovaného v 2. rade.

Zrušuje rozsudok v jeho napadnutej zvyšnej časti výroku I. o vydaní ostatných hnutelných vecí a súvisiaci výrok o trovách konania V. a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 3C/225/2016 -276 zo dňa 05.02.2020 Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) v spore o vydanie vecí rozhodol tak, že žalovanému v 2. rade uložil povinnosť vydať žalobcovi tieto veci: dosky v objeme XX m³, hranoly v objeme XX m³, 1 ks zväračka B. XXX, 1 ks oceľov liatinový pracovný stôl o rozmeroch X,X m x X m o hmotnosti X,X t, 1 ks dielenský stôl V. s prasknutou pracovnou doskou, 1 ks oceľová skrinka o rozmeroch X m x X,X m x X,X m, 1 ks oceľový regál o rozmeroch X m x X,X m x X,X m, 1 ks plechový sklad o rozmeroch X m x XX m s výškou X,X m, 1 ks sústruh malý bulharský, 1 ks kompresor R. s výškou X,X m vrátane kompresora a elektrického motora o dĺžke cca X,X m, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietol. Žalobu v časti o nároku žalobcu voči žalovanému v 1. rade V. O. zamietol. Vzájomnú žalobu žalovaného v 2. rade voči žalobcovi zamietol. Žalobcovi priznal voči žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42,86 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Žalovanému v 1. rade priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Žalobcovi vo veci vzájomnej žaloby priznal voči žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Žalobca sa žalobou domáhal pôvodne voči žalovanému v 1. rade vydania týchto vecí: dosky v objeme XX,XX m³, hranoly v objeme XX,XX m³, 1 ks zváračka B. XXX, 1ks ručné pákové nožnice, 1 ks ručná ohýbačka plechov, 1 ks oceľovo - liatinový pracovný stôl X,X m x X m, hmotnosť X,X t, 1 ks dielenský stôl V., 1 ks oceľová skrinka X m x X,X m x X,X m, 1 ks oceľový regál X m x X,X m x X,X m, 1 ks kompresor R., 1 ks plechový sklad X m x XX m, výška X,X m, 1 ks sústruh malý, 1 ks fréza, 1 ks lis hydraulický. Celkovú hodnotu týchto vecí žalobca vyčíslil na sume 13.340,- Eur.

3. Žalobu odôvodnil tým, že s Cigelfským komunitným spolkom o. z., uzavrel darovaciu zmluvu (formou notárskej zápisnice), predmetom ktorej boli nehnuteľnosti na LV č. XXX, k.ú. D. a LV č. XXXX, k.ú. O. (v súčasnosti vedené na LV č. XXXXX). Predmetom daru bol aj spoluvlastnícky podiel žalobcu vo veľkosti X/X na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXXXX, k.ú. O.. Predmetom darovacej zmluvy neboli žiadne hnuiteľné veci, ale napriek tomu žalovaný v 1. rade (jeden z dvoch členov riaditeľstva združenia) mu bránil s nimi disponovať a mal ich v neoprávnenej držbe.

4. K žalobe sa vyjadril žalovaný v 1. rade a uviedol, že žalobca nepreukázal, že by neoprávnene zasahoval do jeho vlastníckeho práva. Dodal, že nebol účastníkom zmluvného vzťahu - darovacej zmluvy, nebol vlastníkom predmetu darovania, nebol držiteľom označených hnuiteľných vecí a nebránil žalobcovi disponovať s týmito hnuiteľnými vecami. Okrem toho poukázal na konanie vedené na prvoinštančnom súde pod sp. zn 3C/68/2016 o vrátenie daru, ktoré podľa žalovaného v 1. rade znamená prekážku litispencie.

5. K replike žalovaného žalobca reagoval tak, že konanie pod sp. zn. 3C/68/2016 sa týkalo iného predmetu konania, a to vrátenia daru (nehnuiteľnosti). Vzhľadom na to, že predmetom darovania neboli hnuiteľné veci, ktoré vrátane vecí vo vlastníctve spoločnosti MM&K, s.r.o., ostali na darovanej nehnuteľnosti, preto sa žalobca voči žalovanému v 1. rade domáhal ich vydania. Niekoľkokrát žiadal žalovaného v 1. rade o vydanie vecí, avšak ten to odmietol s odôvodnením, že sú jeho a žalobcovi tam nič nepatrí.

6. Žalovaný v 1. rade vo svojom ďalšom vyjadrení uviedol, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie tejto žaloby, a to vzhľadom na jeho vyjadrenie, že na darovanej nehnuteľnosti mali ostať aj veci vo vlastníctve spoločnosti MM&K, s.r.o. Žalovaný v 1. rade taktiež poprel svoju pasívnu vecnú legitimáciu.

7. Na návrh žalobcu prvoinštančný súd uznesením č. k. 3C/225/2016-53 zo dňa 10.08.2018 pripustil vstup ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaného, a to Cigelfský komunitný spolok o. z. Podľa žalobcu sa tým má vyjasniť situácia, kto je pasívne vecne legitimovaný a kto neoprávnene zadržáva hnuiteľné veci patriace mu.

8. Žalobca vo veci uviedol, že pred uzavretím darovacej zmluvy došlo k dohode, na základe ktorej si žalobca mohol ponechať na darovanej nehnuteľnosti svoje veci. Žalobca tiež tvrdil, že pre žalovaného v 2. rade pracoval v uvedených priestoroch aj s vecami, ktoré sú v jeho vlastníctve a ktorých vydania sa domáha.

9. Súd prvej inštancie citujúc ust. § 123; § 124 a § 126 OZ a po vykonanom dokazovaní zistil, že žalobca ako darca daroval obdarovanému - žalovanému v 2. rade nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. D., zapísané na LV č. XXX, nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. O., zapísané na LV č. XXXX, podiel v X/ X na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXXX, k. ú. O. a 1 podiel na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX.

10. K námietke žalovaného v 1. rade konštatoval, že neexistuje vo veci ani prekážka res iudicata, ani prekážka litispencie. K tomu, aby bolo možné tvrdiť totožnosť vecí, táto by sa musela týkať totožných strán sporu a totožného predmetu konania. Keďže uvedené nebolo zistené, súd nevyhovел návrhu žalovanej strany na zastavenie konania.

11. Vo vzťahu k nároku žalobcu voči žalovanému v 1. rade ako fyzickej osobe, súd nezistil existenciu jeho pasívnej vecnej legitimácie. Žalobca totiž zanechal hnuiteľné veci na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného v 2. rade, ktorý konal prostredníctvom dvoch členov riaditeľstva - žalovaného v 1. rade X. S. a jeho dcéry Q. O.. Ak teda veci, o vydanie ktorých žalobca usiloval sa nachádzajú v objekte

patriacom žalovanému v 2. rade, za ktorého konali dvaja členovia, bolo zjavné, že subjekt kompetentný a zodpovedný veci vydať môže byť ten, v ktorého dispozičnej sfére sa veci nachádzali, a ktorým je výlučne žalovaný v 2. rade, a preto žalobu voči žalovanému v 1. rade zamietol pre nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie.

12. Prvoinštančný súd považoval za preukázaný nárok žalobcu voči žalovanému v 2. rade čo do vydania dosiek v objeme XX m³ a hranolov v objeme XX m³. Žalobca preukázal, že v r. 2008 zakúpil z obce V. guľatinu, z ktorej dal narezať dosky a hranoly. Tie mal uskladnené v objekte žalovaného v 2. rade v O.. Skutočnosť, že žalobca mal tieto veci uložené na uvedenom mieste preukazovala výpoveď žalobcu, ale aj výpovede svedkov. Z predloženej faktúry č. XXXX/XXX bolo zrejmé, že žalobca zakúpil XX,XX m³ guľatiny. Prvoinštančný súd uviedol, že nemal dôvod spochybňovať hodnotnosť dôkazov svedčiacich v prospech žalobcu, ktorý ako fyzická osoba nemala povinnosť viesť si evidenciu svojho hnutel'ného majetku. Táto okolnosť nemohla diskvalifikovať vlastníka veci, ak podporne inými dôkazmi sa preukáže vysoká pravdepodobnosť vlastníctva veci. Súd prvej inštancie preto žalobe v tejto časti vyhovel.

13. Taktiež mal preukázaný aj nárok žalobcu čo do vydania zväračky B. XXX. Žalovaný v 2. rade potvrdil, že táto sa nachádzala v jeho dispozičnej sfére, avšak nevedel, kto je jej skutočný vlastník. Vlastnícke právo k zväračke žalobca preukázal dokladom nazvaným výdajka - prevodka č. XXXX. Skutočnosť, že žalobca vlastnil zväračku a mal ju v objekte žalovaného v 2. rade potvrdil aj svedok X. S. ml.

14. Podľa prvoinštančného súdu žalobca preukázal aj svoj nárok týkajúci sa vydania oceľovo - liatinového pracovného stola o rozmeroch X,Xm x Xm o hmotnosti X,Xt. Žalobca tvrdil, že dokladom o kúpe tohto stola bola kúpna zmluva zo dňa 15.11.2000, predmetom ktorej boli dve rysovacie dosky (uviedol, že tak sa odborne nazýva, ale v skutočnosti ide o oceľovo - liatinový pracovný stôl). Prvoinštančný súd sa úplne nestotožnil s argumentom žalobcu o tom, že práve táto zmluva bola dôkazom o nadobudnutí vlastníckeho práva k tomuto stolu. Skutočnosť, že žalobca takýto stôl vlastní potvrdil svedok X. S. st., ktorý do objektu často chodieval. Žalovaný v 2. rade síce tvrdil, že žalobca nebol vlastníkom tohto stola s poukazom na to, že jeho vlastníkom je iná osoba, avšak iné tvrdenie, ktoré by spochybňovalo vlastníctvo žalobcu neuviedol.

15. Pokiaľ išlo o dielenský pracovný stôl V. s prasknutou doskou, žalobca ohľadom tejto hnutel'nej veci nepredložil doklad o nadobudnutí vlastníctva. V rámci svojej výpovede uviedol, že tento stôl kúpil niekedy v roku 2007 - 2008 od Bardejovských strojární v likvidácii. Svedok Q. E. vo výpovedi tvrdil, že stoly V. boli dva, oba v miestnosti, v ktorej pracoval žalobca. Žalovaný v 2. rade popieral vlastníctvo žalobcu k stolu V. s poukazom na kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol pod položkou č. 9 uvedený zámočnícky stôl (poškodený) o rozmerov X,XXm x X,XXm x X,XXm. Podľa zistení žalobca však nebol zmluvnou stranou uvedenej kúpnej zmluvy. Prvoinštančný súd mal za to, že žalovanému v 2. rade sa nepodarilo účinne poprieť vlastníctvo žalobcu.

16. Súd prvej inštancie považoval za preukázaný aj nárok žalobcu na vydanie 1ks oceľovej skrinky o rozmeroch 1m x X,Xm x X,Xm a 1 ks oceľového regálu o rozmeroch 2m x X,Xm x X,Xm. Žalobca síce nepredložil ohľadom týchto hnutel'ných vecí nadobúdacie doklady, no vlastníctvo k veciam vyplynulo z výpovede žalobcu, svedka X. S. st. a podporne aj z výpovede svedka X. S. ml., ktorí potvrdili, že žalobca vlastnil aj oceľový regál a skrinku. Žalovaný v 2. rade popieral vlastníctvo ku skrinke predložením kúpnej zmluvy, kde pod položkou 17. bola uvedená skrinka kovová v počte kusov 5, a to za sumu 36,-eur. Bolo nepochybným, že predávajúcim v tomto prípade bol žalobca, avšak žalobca popieral tvrdenia žalovaného v 2. rade, aby išlo o skrinku totožnú s tou, ktorú žiada vydať, pretože rozmery boli iné ako tie, ktoré boli uvedené na zmluve. V zmluve boli rozmery 77 x 59 x 39 cm a žalobca žiadal vydať skrinku o rozmeroch 1m x 0,8m x 0,4m.

17. Za preukázané súd považoval aj nárok na vydanie plechového skladu o rozmeroch 4m x 10m x 2,5m, a to na základe výpovedí žalobcu, svedkov X. S. ml. a X. S. st. Žalovaný v 1. rade tiež potvrdil, že tento sklad sa nachádzal v jeho objekte.

18. Žalobca sa domáhal aj vydania sústruhu malého, tzv. bulharského. Predložil doklad o vlastníctve uvedenej veci vystavený O. pozemnými stavbami, a.s., z ktorého vyplývalo, že žalobca dňa 30.05.2000 prevzal sústruh malý. Žalobcovo tvrdenie o vlastníctve sústruhu potvrdil aj svedok X. S. st. a svedok

X. S. ml., ktorí obaja zhodne uviedli, že žalobca mal sústruhy dva. Z tohto dôvodu prvoinštančný súd návrhu žalobcu aj v tejto časti vyhovel.

19. Pokiaľ išlo o nárok žalobcu o vydanie kompresora R., k tomu súd uviedol, že vlastníctvo žalobcu potvrdil vo svojej výpovedi samotný žalobca, keď tvrdil, že ho kúpil od bývalého U. I. za sumu cca 232,- eur, ako aj svedok X. S. ml., ktorý sa vyjadril, že žalobca mal kompresor - jednovalec s dĺžkou asi 1,5m a výškou 1m. Žalovaný v 2. rade popieral vlastníctvo žalobcu ku kompresoru poukazujúc na kúpnu zmluvu zo dňa 01.07.2013 uzavretú medzi predávajúcim Prvá cigefská, spol. s r.o. a kupujúcim W., spol. s r.o. Podľa zistenia súdu žalobca však nebol účastníkom zmluvy. Celková suma predávaných vecí na základe tejto zmluvy predstavovala 738,- Eur. K tomu žalovaný v 2. rade predložil výpis z účtu W., spol. s r.o., ktorá uhradila na účet sumu 738,- Eur, no číslo účtu, na ktorý boli tieto peňažné prostriedky zaslané bolo odlišné od čísla účtu, na ktorý žalovaný v 2. rade poukázal sumu 550,00 Eur za kúpu vecí od žalobcu. Preto žalobe aj v tejto časti bolo vyhovené.

20. Nárok žalobcu na vydanie ručných pákových nožníc a ručnej ohýbačky plechov súd považoval za nedôvodný. Žalobca nepredložil doklad o ich nadobudnutí. Svedecké výpovede síce svedčali v prospech žalobcu, avšak žalovaný v 2. rade popieral vlastnícke právo k týmto veciam poukazujúc na kúpnu zmluvu, uzavretú medzi žalobcom ako predávajúcim a spoločnosťou W. spol. s r.o. ako kupujúcim, predmetom ktorej boli aj pákové nožnice uvedené pod položkou 1. a ručná ohýbačka plechov uvedená pod položkou 8. Aj keď žalobca tvrdil, že nešlo o totožné veci s tými, ktorých vydania sa v tomto konaní domáha, prvoinštančný súd posúdil toto tvrdenie žalobcu v porovnaní s dôkazom predloženým žalovaným v 2. rade ako také, ktoré malo slabšiu oporu vo vykonanom dokazovaní.

21. Prvoinštančný súd rovnako nevyhovel tej časti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal vydania hydraulického lisu. Dôkazy žalobcu považoval za menej zásadné ako tie, ktoré predložil žalovaný v 2. rade, ktorý poukázal na kúpnu zmluvu, na základe ktorej žalobca predal tretej osobe pod položkami 2. a 3. lis univerzálny (tlak do 15 ton, 230 kg) v hodnote 120,- eur a hydraulickú jednotku k lisu v cene 144,- eur.

22. Čo sa týka frézy, žalobca predložil doklad o jej nadobudnutí vystavený O. pozemnými stavbami, a.s., z ktorého vyplýva, že prevzal okrem malého sústruhu aj frézu. Aj svedkovia potvrdili, že žalobca vlastnil frézu, no na druhej strane žalovaný v 2. rade predložil kúpnu zmluvu, uzavretú medzi žalobcom ako predávajúcim a treťou osobou, na základe ktorej žalobca predal pod položkou 3. frézu Q. F Celková suma predávaných vecí na základe tejto zmluvy predstavovala 550,- eur. K tomu žalovaný v 2. rade predložil výpis z účtu W., spol. s r.o., ktorá žalobcovi poukázala na účet sumu 550,- eur. Žalobca nepoprel prijatie tejto sumy, avšak poprel, aby to bolo za veci uvedené v zmluve a tvrdil, že to bolo za vykonané práce. Súd prvej inštancie preto žalobu v tejto časti zamietol.

23. Žalovaný v 2. rade sa dňa 26.04.2019 domáhal voči žalobcovi vypratania zväračky B. XXX zo svojho objektu, pričom za obdobie od 28.11.2013 do vypratania požadoval od žalobcu titulom jej uskladnenia sumu 500,- eur. Išlo o vzájomnú žalobu, čo žalovaný v 2. rade potvrdil aj na pojednávaní dňa 05.02.2020. Súd prvej inštancie, konanie žalovaného považoval za zneužitie práva, keďže vstup žalovaného v 2. rade do konania bol pripustený dňa 10.08.2018, doklad o nadobudnutí zväračky bol právnomu zástupcovi žalovaného v 2. rade doručený dňa 02.04.2019, tak už na pojednávaní dňa 09.04.2019 mal žalovaný v 2. rade s úplnou istotou vedomosť o tom, že žalobca žiada vydať predmetnú zväračku. Podľa názoru prvoinštančného súdu žalovanému v 2. rade nebránilo nič v tom, aby žalobcu kontaktoval a prejavil aspoň snahu o to, aby si žalobca mohol zväračku prevziať. Namiesto toho žalovaný v 2. rade doslovne zneužil situáciu a žalobcu vyzval na vypratanie tejto zväračky a na zaplatenie sumy 500,- eur za jej uskladnenie. Takéto konanie považoval súd za rozporné s dobrými mravmi. Navyše žalovaný v 2. rade vôbec nezdôvodnil, ako dospel k nároku titulom uskladnenia v požadovanej výške. V tomto smere išlo len o jeho jednostranné tvrdenie, ktoré nemalo oporu vo vykonanom dokazovaní, preto súd protižalobu zamietol.

24. Žalobca sa voči žalovanému v 2. rade domáhal vydania celkom 14 vecí. Súd vyhovel žalobe v časti o vydanie 10 ks vecí, teda žalobca bol v spore voči žalovanému v 2. rade úspešnejší, preto mu priznal nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu (71,43 % - 28,57 %) v celkovej výške 42,86 %.

25. Keďže žalovaný v 1. rade bol, vzhľadom na zamietnutie žaloby, voči žalobcovi v celom rozsahu úspešný, súd mu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

26. O trovách konania vo vzťahu k vzájomnej žalobe súd rozhodol tak, že v celom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

27. Proti tomuto rozsudku čo do výroku o povinnosti vydať hnutelné veci, výroku o zamietnutí protižaloby a súvisiacich výrokov o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie pôvodne žalovaný v 2. rade (ďalej už len „žalovaný“). Uviedol, že súd prvej inštancie k doskám v objeme 14 m³ a hranolom v objeme 16 m³ dokazovaním dospel k záveru, že žalobca zakúpil guľatinu v celkovom množstve 47,73 m³, ktorú dal narezať a túto drevnú hmotu už ako hranoly a dosky dal následne žalobca previesť do areálu žalovaného. O narezaní guľatiny na dosky a hranoly však dôkaz nepredložil. Uvedené nebolo žiadnym dôkazom preukázané, išlo iba o tvrdenie žalobcu. Žalovaný naopak predložil dôkaz o nákupe drevej hmoty v objeme 14 m³ (Doklad Fa č. XXXXXXXX) a v objeme 0,75 m³ (Doklad č. Fa XXX). Svedok p. E. potvrdil, že v areáli bolo auto, ktoré naložilo s mechanickou rukou drevo (išlo o metrovicu, t. j. drevo na pálenie) a odviezlo ho a že to drevo patrilo žalobcovi. „Q.“ je ľudové pomenovanie pre drevnú hmotu, guľatinu, ktorá tým, že sa nareže na cca metrové kusy je ľahšie usposobená na manipuláciu alebo uloženie. Takúto guľatinu v celkovom množstve 47,73 m³ si dal žalobca nakrátiť na metrovicu a v roku 2015 aj so svojim otcom odviezol do miesta bydliska na I. ulicu XX v meste O.. Svedok potvrdil, že drevo bolo rezané aj v S. na dosky a hranoly. Tiež uviedol, že drevo, ktoré po vyvezení uvedenej metrovice ostalo, boli hranoly a dosky. Žalovaný tvrdil, že išlo o drevo nadobudnuté podľa vyššie uvedených dokladov. Svedok potvrdil, že drevná hmota sa dovážala aj napr. z pily W. a z pily J.-R. s.r.o. Okrem toho, žalovaný tvrdil, že disponoval drevom, guľatinou, doskami a hranolmi z dreva, ktoré získal od niekoľkých darcov, donorov, členov a podporovateľov združenia. Žalovaný používal predmetné drevo vo svojom areáli na rôzne účely. Sám žalobca navyše potvrdil, že s jeho súhlasom mohol žalovaný dosky a hranoly používať na výrobu kupol. Žalovaný namietal spôsob preukázania vlastníctva dosiek a hranolov žalobcom tak, ako to vyhodnotil prvoinštančný súd.

V odvolaní žalovaný vo vzťahu k zväračke B. XXX uviedol, že nikdy nebránil žalobcovi disponovať s jeho majetkom. Dôkaz o vlastníctve nebol žalovanému až do pojednávania dňa 09.04.2019 známy, naviac, žalobca sa vydania tejto veci domáhal až prostredníctvom žaloby zo dňa 14.12.2016, ku ktorej ale nebol pripojený dôkaz o jej nadobudnutí. Žalovaný spočiatku nemal vedomosť, kto bol vlastníkom predmetnej zväračky (z e-mailovej komunikácie X.. B. vyplývalo, že jej vlastníkom by mal byť X. Q.). Žalovaný tiež namietal súdom vyhodnotenú vzájomnú žalobu ako zneužitie situácie. To, že žalobca je vlastníkom zväračky B. XXX (a to, že sa táto nachádza v priestoroch žalovaného), bolo preukázané až v priebehu konania. V tejto časti rozsudok zatiaľ nie je právoplatný, preto žalovaný z dôvodov opatrnosti a právnej istoty ani nemohol vyzvať žalobcu na vypratanie tejto veci skôr, než bude mať v rukách právoplatné súdne rozhodnutie a teda dôkaz o skutočnom vlastníkovi. Tvrdil, že bol to práve žalobca, ktorý zneužíval situáciu, ktorý zanechal svoju vec v priestoroch žalovaného a ktorý zrejme by si ju aj prevzal, avšak s tým, že by za toto uskladnenie nič nezaplátil. Podľa názoru žalovaného bolo vecou súdu sa náležite zaoberať vzájomnou žalobou a otázkami, či žalovaný oprávnene alebo neoprávnene zadržoval zväračku B. XXX, aké boli dôvody neprevzatia veci žalobcom a či navrhovaná suma za uskladnenie bola alebo nebola primeraná.

Vo vzťahu k 1 ks oceľového liatinového pracovného stola o rozmeroch 1,2 m x 2 m o hmotnosti 1,2t žalovaný poukázal na výpoveď svedka p. X. S., ktorý by povedal, že tento stôl sa nachádzal vo firme, ktorá bola susednou firmou bývalej bratovej firmy, t. j. v areáli U.-W., kde sa žalobca presťahoval „aj spolu s tým liatinovým stolom.“ V záujme právnej istoty žalovaný predložil kúpnu zmluvu zo dňa 01.07.2013, predmetom ktorej bola, eventuálne mohla byť obdobná vec, avšak žalobca na pojednávaní potvrdil, že to nebola vec totožná s tou, o vydanie ktorej mu v tomto konaní išlo. Na pojednávaní dňa 09.04.2019 žalobca potvrdil, že oceľovo-liatinový stôl bol v priebehu roka 2014 vyvezený na voľné priestranstvo. Žalobca žiadal vydať pracovný stôl o hmotnosti 7 krát väčšej než bola bežná, obvyklá hmotnosť pracovných zámočnických stolov a než aké sa vyrábali a predávali. Žalovaný uviedol, že nemá vedomosť o existencii takéhoto majetku žalobcu.

K 1 ks dielenskému stolu V. s prasknutou pracovnou doskou poukázal na to, že v žalobe žalobca neuviedol, že by tento mal byť poškodený. Stôl V. predložil žalovaný na stotožnenie žalobcovi na fotodokumentácii s tým, že žalobca sa jasne a bez akýchkoľvek námietok vyjadril, že o tento stôl žiada vydať. Aj svedok Q. E. sa vyjadril, že v priestoroch žalovaného taký stôl bol. Ako stôl V. bol bežne

označovaný a považovaný zámočnícky stôl. Žalovaný predložil súdu kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol okrem iného aj zámočnícky stôl - poškodený, teda presne ten istý, ktorý dal žalovaný žalobcovi na stotožnenie. Bolo bez právneho významu na akých miestach a v akom rozsahu bol poškodený, t. j. či mal poškodenú pracovnú dosku alebo prevalenú skrinku a pod. Išlo stále o jeden a ten istý poškodený stôl uvedený v kúpnej zmluve. Na fotografii bolo vidieť, že na stole bol umiestnený zverák, ktorý bol jeho súčasťou a ktorý bol taktiež predmetom uvedenej kúpnej zmluvy pod položkou č. XX. Napriek tomu, že bola podpísaná kúpna zmluva medzi zmluvnými stranami, ktoré síce neboli účastníkmi tohto súdneho konania, ale predmetom tohto zmluvného vzťahu bola vec, ktorá by mala byť predmetom žaloby žalobcu, napriek tomu, že zmluva bola platná a účinná a že za tento predmet zmluvy bolo riadne zaplatené. Ak by malo ísť o iný stôl (podľa žalobcu bol poškodený na inom mieste), odkiaľ má potom žalovaný taký stôl vziať, keďže sa iný v jeho priestoroch nenachádza.

Ohľadom 1 ks oceľovej skrinky o rozmeroch 1 m x 0,8 m x 0,4 m a oceľový regál o rozmeroch 2 m x 1,2 m x 0,5 m, z výpovede svedkov vyplývalo, že „oceľovú skrinku a oceľový regál zakúpil syn“ resp. že žalobca „pokiaľ viem, mal tam aj nejaké skrinky a oceľový regál.“ Žalobca sám okrem iného potvrdil, že takéto skrinky a regály má doma. Žalovaný predložil kúpnu zmluvu, predmetom ktorej boli taktiež kovové skrinky a regály. Žalobca až následne spresnil, že predmetom žaloby nebola totožná vec, ktorá bola uvedená v cit. kúpnej zmluve, lebo jej rozmery neboli totožné. Žalovaný nemá vedomosť o majetku, ktorý by mal patriť žalobcovi a rovnako tvrdil, že nevie, kde by sa žalobcov údajný majetok mal nachádzať. Zdôraznil, že žalobca pri prevode nehnuteľnosti na žalovaného žiadnym spôsobom neinformoval žalovaného o množstve, druhu alebo štruktúre svojho súkromného majetku. Uviedol, že vec, ktorú žalovaný nemá, nemôže vydať.

K 1 ks plechového skladu o rozmeroch 4 m x 10 m s výškou 2,5 m uviedol, že až v priebehu súdneho konania sa dozvedel bližšiu konkretizáciu plechového skladu, o vlastníctve ktorého doposiaľ nemal vedomosť, ako aj o tom, že žalobca žiadal tento plechový sklad vydať. Namietal, že žalobca sa pred podaním žaloby žiadnym spôsobom nedomáhal vydania tohto majetku, nehlásil sa k nemu, žalovaného v tejto veci nekontaktoval a napriek tomu podal žalobu. Žalovaný od prvého momentu, kedy nadobudol nehnuteľnosti do vlastníctva, opakovane a dôrazne písomným spôsobom žiadal všetkých potenciálnych vlastníkov, vrátane žalobcu, na vypratanie a prevzatie svojho majetku z areálu žalovaného. (Dôkaz: výzva č. 8 zo dňa 17.01.2014) Uviedol, že žalobca v tejto časti podanej žaloby nemôže byť úspešný, keďže nebolo preukázané, že by žalovaný akýmkoľvek spôsobom bránil alebo odmietal vydať žalobcovi plechový sklad.

K 1 ks sústruhu malému (bulharskému) žalovaný uviedol, že až v priebehu súdneho konania sa dozvedel bližšie podrobnosti ohľadom nadobudnutia sústruhu. Doklad o jeho nadobudnutí bol nečitateľný. Žalovaný nepoprel, že sústruh sa nachádzal v jeho priestoroch. V priebehu súdneho konania však argumentoval, že má vedomosť, že sústruh bol predaný spoločnosťou žalobcu MM&K, s.r.o. inej spoločnosti W., s.r.o. (o čom predložil dôkaz - faktúra č. FV XXXXXX). Doposiaľ nebolo zrejmé, či sústruh, ktorý sa nachádzal v priestoroch žalovaného bol ten, ktorý žiada vydať žalobca alebo ten, ktorý bol predmetom predaja medzi uvedenými spoločnosťami. Žalovaný argumentoval aj listom konateľa spoločnosti MM&K, s.r.o., v ktorom tento uviedol, že v priestoroch žalovaného sa nachádzal majetok spoločnosti MM&K, s.r.o., čo rovnako prvoinštančný súd nebral pri vydaní rozhodnutia na zreteľ. Samotný žalobca potvrdil, že medzi ním a žalovaným nebola dohoda, že tento majetok, ktorý tam zanechal, si musí po darovaní nehnuteľnosti odviezť. Takéto vyjadrenia žalobcu považoval za absurdné. Rovnako ale nebola dohoda, že si môže majetok u žalovaného bezodplatne po neurčitú dobu ponechať.

K 1 ks kompresoru R. s výškou 1,1 m vrátane kompresoru a elektrického motora o dĺžke cca 1,5 m odvolateľ poukázal na to, že žalobca v žalobe žiadnym spôsobom bližšie nešpecifikoval vec, o vydanie ktorej mu išlo, ani neoznačil a nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by mali svedčiť v prospech jeho vlastníctva. Až v priebehu súdneho konania žalobca postupne odhaľoval okolnosti alebo vlastnosti tohto predmetu vydania a svoje tvrdenia prispôboval aktuálnym potrebám konania. Žalovaný sa pochopiteľne bránil tým, že kompresor R., ktorý popísal žalobca, za účelom právnej istoty vyfotografoval a dal ho žalobcovi na stotožnenie, pretože tento vyfotografovaný kompresor bol predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 01.07.2013 medzi obch. spoločnosťou žalobcu a obch. spoločnosťou pôvodne žalovaného 1. Žalobca na pojednávaní kompresor R. z fotografie spoznal a bez výhrad uviedol, že o vydanie tohto kompresora mu ide. Následne, ako sa žalobca oboznámil s uvedenou kúpnu zmluvou, predmetom ktorej bol tento kompresor R., sa už vyjadril, že predmetom tejto kúpnej zmluvy bol iný kompresor, taký, ktorý poskladal z viacerých nefunkčných kompresorov, teda išlo o odlišný od

toho, ktorý bol predmetom súdneho konania. Predmetom konania bol kompresor továrenský, ktorý stojí na väčšej tlakovej nádobe (nevedno na akej) a ktorý bol na rozdiel od toho, ktorý bol uvedený v kúpnej zmluve poháňaný elektromotorom cez klinové remene, poháňaný priamo cez gumenú spojku. Nebolo mu zrejmé, a z akých dôvodov súd neprihliadol na dôkazy predložené žalovaným, najmä na kúpnu zmluvu zo dňa 01.07.2013, kde sa pod položkou č. 6 uvádza ako predmet zmluvy kompresor R. Č. I. V. XX r. v. XXXX. Z takto definovaného predmetu zmluvy nevyplýva, že by išlo o taký kompresor, ktorý žalobca poskladal z viacerých nefunkčných kompresorov, ale že išlo o bežný továrenský funkčný kompresor v celku. K tejto zmluve žalovaný pripojil faktúru č. XXXXX a výpis z účtu ako dôkaz o skutočnom prevode peňažných prostriedkov za predaj kompresora.

Žalobca tvrdil, že hnutelné veci vlastnil resp. nadobudol ako fyzická osoba. Faktom však bolo, že žalobca pôsobil ako SZČO (B. S., H.: XXXXXXXX), ale aj ako jediný spoločník a konateľ v spoločnostiach MM&K, s.r.o., (IČO: 36 502 782 a PRVÁ CIGEL'SKÁ, spol. s.r.o., IČO: 36 616 354), od ktorej predmetný kompresor R. kúpila obch. spoločnosť žalovaného v 1. rade. Bolo teda zrejmé, že žalobca o predaji kompresora R. obch. spoločnosti žalovaného dobre vedel a nakoľko boli kúpne zmluvy riadne a platne uzavreté a vlastnoručne tieto podpisoval, práve preto mu bolo možné pričítať v jeho neprospech uzavretie kúpnej zmluvy zo dňa 01.07.2013 a nie opačne, ako to nesprávne vyhodnotil okresný súd. Nebolo podstatné, že suma 550,- Eur z inej faktúry bola poukázaná na iný účet ako suma 738,- Eur z vyššie uvedenej faktúry. V oboch prípadoch bol jediným majiteľom a prijímateľom peňažných prostriedkov žalobca, keďže bol aj jediným spoločníkom, t. j. vlastníkom obch. spoločnosti V. a išlo o jeden a ten istý kompresor R., ktorý bol predmetom uvedenej kúpnej zmluvy a ktorý žalobca chce späť s tým rozdielom, že nie ako už citovaná obch. spoločnosť, ale ako fyzický osoba.

Žalovaný pôvodne v 2. rade v neposlednom rade poukázal na čierno-bielu fotodokumentáciu, ktorú prvoinštančný súd nehodnotil ako kvalitnú. Týmto vzbudil dôvodné pochybnosti o svojej nezáujatosti, objektívnosti a fundovanosti. Právne závery prvoinštančného súdu boli v extrémnom nesúlade s nevykonanými skutkovými zisteniami. Tento rozsudok preto podľa názoru žalovaného nerešpektuje kautely určujúce minimálnu mieru racionality a konzistencie skutkovej a právnej argumentácie. Výrokovú časť ako aj odôvodnenie rozsudku možno považovať za nepreskúmateľné, pretože nebolo zrejmé, aké veci mal žalovaný vydať, teda či išlo o tie, ktoré tvorili predmet niekoľkých kúpnych zmlúv a ktorých prevod bol týmito zmluvami prvoinštančnému súdu preukázaný, spolu s faktúrami a potvrdeniami o vykonanej transakcii výpismi z účtu v banke, alebo či išlo o iné (nové, ďalšie, podobné) veci, o existencii ktorých však žalovaný nemal vedomosť, resp. o existencii ktorých vedel len sám žalobca.

28. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Poukázal na to, že z výpovede svedka p. E. vyplývalo, že na nehnuteľnosti ostali hranoly a dosky. Túto skutočnosť, že išlo o hranoly a dosky, ktoré na nehnuteľnosti mal uložené žalobca potvrdili aj ďalší dvaja svedkovia a to jeden z členov riaditeľstva žalovaného a X. S. ml. Nadobudnutie drevnej hmoty v objeme 47,73 m3 preukázal žalobca faktúrou. Ďalej uviedol, že predložil doklad o nadobudnutí zväračky. Žalovaný v odvolaní spochybňoval, že veci ktoré žiadal žalobca vydať sa nachádzali na jeho nehnuteľnosti. K tomuto účelovému tvrdeniu žalovaného 2 žalobca uviedol, že sám žalovaný v konaní sp. zn. 1Cb/110/2014 konajúceho súdu, kde bol v postavení žalobcu a žiadal úhradu za uskladnenie vecí, predložil na pojednávaní fotodokumentáciu a súpis uskladnených hnutelných vecí. Bolo evidentné, že u žalovaného bola okrem iných vecí aj zväračka. Dokladom o nadobudnutí žalobca preukázal zakúpenie dvoch stolov. Túto skutočnosť a ich existenciu potvrdil aj svedok X. S., ktorý dodnes jeden z týchto stolov užíval na základe dohody so žalobcom. Podľa jeho svedectva druhý takýto stôl ostal v nehnuteľnosti žalovaného. Uviedol, že k odbornému pomenovaniu tohto stola uvedenému v kúpnej zmluve sa žalobca podrobne vyjadril na pojednávaní. Tento stôl žalobca nadobudol pri likvidácii O. Aj keď žalovaný tvrdil, že bol predaný, o jeho existencii vypovedal svedok p. E.. Uviedol, že u žalovaného boli dva takéto stoly. Žalobca podrobne popísal ten, ktorý žiadal vydať na pojednávaní aj s jeho poškodením - prasklinou na pracovnej doske. Aj keď nepredložil o nadobudnutí oceľovej skrinky a oceľového regálu doklady, avšak svoje vlastníctvo preukázal výpoveďami dvoch svedkov. Okrem toho podrobne ich popísal, uviedol rozmery. Žalovaný sa snažil vyvrátiť tieto dôkazy, predložil kúpnu zmluvu, ktorou mali byť predané, avšak išlo o veci iných rozmerov ako tie, ktoré žalobca žiadal vydať.

Žalobca tvrdil, že plechový sklad nadobudol spolu s nehnuteľnosťou. Podrobne ho popísal, akú mal podlahu, ako bol delený. Jeho existenciu nepoprel ani žalovaný. Napokon bol zdokumentovaný na

fotodokumentácii, ktorú predložil v konaní sp. zn. 1Cb/110/2014. Tú predložil prvoinštančnému súdu v roku 2017, teda už v priebehu predmetného konania o vydanie vecí.

O nadobudnutí sústruhu malého bulharského žalobca predložil doklad, ktorý dosvedčil, že ho nadobudol od O. Jeho existenciu a vlastníctvo žalobcu potvrdili aj svedkovia. Napokon v súpise a fotodokumentácii predloženom žalovaným v konaní 1Cb/110/2014 bol uvedený a zdokumentovaný. Aj keď sa žalovaný bránil, že sústruh bol predaný, avšak bol predaný sústruh W., teda iný ako ten, ktorého vlastníkom bol žalobca, a preto žiadal vydať.

Kompresor R. žalobca zakúpil od U. I. v roku XXXX. Podrobne ho popísal, rovnako aj svedok X. S., ktorý ho vedel opísať a vedel o jeho nadobudnutí žalobcom.

Ďalej uviedol, že žalovaný najprv spochybňoval vlastnícke právo žalobcu aj napriek tomu, že pri uzatváraní zmluvy o prevode nehnuteľností bolo dohodnuté, že žalobca svoje hnutelné veci si môže ponechať v prevádzanej nehnuteľnosti a následne keď si nájde priestor na ich zloženie a uskladnenie, si ich odvezie. Keď žalobca dokladmi o nadobudnutí, prípadne svedeckými výpoveďami preukázal, že veci mu patrili, žalovaný spochybňoval tieto dôkazy, prípadne existenciu týchto hnutelných vecí. Uviedol, že na nehnuteľnosti žalovaného sa nachádzajú hnutelné veci aj iných vlastníkov, ktorí sa domáhali voči nemu ich vydania. Žalovaný im bránil v prístupe, odmietol veci vydať pod rôznymi zámienkami, avšak následne podal na prvoinštančnom súde žalobu o zaplatenie značnej sumy z titulu ich uskladnenia. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 1Cb/110/2014, kde bol v pozícii žalobcu. Keď žalobca pred podaním žaloby sa domáhal vydania svojich hnutelných vecí, žalovaný to odmietol, zabránil mu v prístupe do nehnuteľnosti. Žalobca nemal inú možnosť, iba domáhať sa ich vydania žalobou.

29. Žalovaný vo vyjadrení k replike žalobcu uviedol, že z dokazovania jednoznačne vyplývalo, že s drevnou hmotou, t. j. s guľatinou, doskami, hranolmi, palivovým drevom a podobne, sa na nehnuteľnostiach žalovaného pracovalo niekoľko rokov, tieto sa používali a spracovávali mnohými subjektmi, teda aj žalobcom, aj žalovaným a inými, na rôzne účely a projekty. Žalobca nepreukázal, že bol vlastníkom dosiek a hranolov, lebo nepostačovalo tvrdenie svedka a ten nemal žiadnu vedomosť o tom, ktorej konkrétnej osobe mohol patriť ten-ktorý kus hranola alebo dosiek. Nakoľko sa drewná hmota, vrátane hranolov a dosák, spracovávala, spotrebúvala, nebolo zrejmé, podľa akého „kľúča“ sa riadil žalobca, keď vyčíslil objem dosák na 14 m³ a hranolov v objeme 16 m³, keďže ako bolo preukázané, o svojom majetku si nevedel žiadnu evidenciu a navyše, sa so žalovaným nikdy nedohodol na uskladnení svojho majetku na jeho nehnuteľnostiach. Dôkaz o zakúpení drewnej hmoty a jej následnom spracovaní na hranoly a dosky predložil žalovaný, ktorý vysvetlil a svedeckou výpoveďou potvrdil, že drewnú hmotu mal porezanú na hranoly a dosky na píle v obci S., ktoré boli následne privezené do areálu žalovaného. Žalovaný opakovane uviedol, že touto vecou nedisponuje a preto nemal možnosť vydať vec vlastníkom. Svedok X. S. ml. potvrdil, že jeden stôl sa nachádza vo firme, ktorá bola susednou firmou bývalej bratovej firmy U.-W.. Z podania žalobcu zo dňa 10.07.2020 vyplývalo, že svedok X. S. dodnes jeden z týchto stolov užíval. Teda zo zmatečného podania žalobcu potom zrejme vyplývalo, že žiaden druhý /resp. už tretí/ stôl neostal v priestoroch žalovaného. Ďalej uviedol, že doklad predložený žalobcom na „rysovacie dosky“ nemal nič spoločné s oceľovo - liatinovými stolmi. Žalovaný opakovane tvrdil, že touto vecou nedisponuje a preto nemá možnosť vydať vec vlastníkom. Poukázal na to, že spoločnosť W., spol. s r. odkúpila všetky regály a skrinky, ktoré sa nachádzali v predmetných priestoroch na V.. Dôkaz o tom do konania predložil a to kúpnu zmluvu. Keď boli predložené kúpne zmluvy, žalobca začal tvrdiť, že nebola vystavená faktúra, a preto zmluvy nenadobudli účinnosť. Po predložení faktúr, žalobca tvrdil, že faktúry sa síce vystavili ale kupujúci neuhradil finančné prostriedky. Keď bol predložený výpis z účtu preukazujúci plnenie podľa faktúry, žalobca tvrdil, že kupujúci síce peniaze uhradil, ale peniaze boli za prácu nie za kovové- hnutelné veci, stroje. Žalovaný upozornil na to, že na výpise z banky bolo presne uvedené číslo faktúry a v kúpnej zmluve bol presný súpis hnutelných vecí, okrem iných aj skrinky a regálu. Niekoľkými písomnými výzvami apeloval na osoby, o ktorých predpokladal, že by mohli byť vlastníkami veľkého množstva hnutelných vecí, ktoré sa po prevode vlastníctva stále nachádzali v jeho priestoroch a na pozemkoch. Písomne vyzýval na vypratanie týchto vecí. Predložil aj dôkazy o tom, že k prevzatíu hnutelných vecí dochádzalo niekoľko dní, kde aj sám žalobca bol osobne vykonávať vypratanie týchto vecí. Žalovaný písomne výzvami apeloval na žalobcu ako fyzickú osobu, aby vykonal súpis majetku a tento z jeho priestorov vypratal. Žalobca na túto výzvu žiadnym spôsobom nereagoval, čím dal jasne najavo, že v priestoroch a pozemkoch žalovaného sa nenachádza jeho súkromný majetok.

30. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 23.08.2021 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

31. Vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje (§ 126 ods. 1 OZ).

32. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, a to či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v plnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

33. Žalovaný založil svoje odvolanie na rovnakých tvrdeniach a námietkach, ktoré uplatnil už v konaní pred súdom prvej inštancie - teda na tvrdení, že niektoré predmetné veci okrem plechového skladu nie sú vlastníctvom žalobcu, lebo boli odpredané iným subjektom a tiež, že sa nenachádzajú v jeho držbe. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Vyslovil názor, že nebolo preukázané predloženými dôkazmi, že žalobca je vlastníkom vecí, ktorých sa dožaduje vydať a tiež, že on nie je držiteľom žiadaných vecí okrem plechového skladu.

34. Ochrana vlastníckeho práva je subjektívnym právom vlastníka veci. Subjektom na podanie vlastníckej žaloby je predovšetkým vlastník veci a žaloba smeruje voči tomu, kto tuto vec neoprávnene zadržáva. Vindikačná, resp. reivindikačná žaloba je žaloba, ktorou sa vlastník veci domáha ochrany proti tomu, kto mu ju neprávom, t.j. bez právneho dôvodu zadržáva, zbavuje tak vlastníka možnosti výkonu vlastníckeho práva a zároveň mu odmieta vydať vec. Pre úspešnosť žaloby je potrebné, aby vlastník preukázal existenciu vlastníckeho práva, ďalej musí preukázať, že vec sa nenachádza v jeho faktickej moci, ale v moci inej osoby, ktorá predmetnú vec odmieta vydať, tiež že žalovaný vec protiprávne zadržáva bez existencie záväzkového právneho vzťahu a má vec v čase vyhlásenia rozsudku stále u seba a preto má možnosť vydať vec vlastníkovi a predmetom žaloby je vec, o vydanie ktorej sa žiada.

35. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie predčasne rozhodol, keď sa nedostatočne zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán sporu, a zo zisteného skutkového stavu vyvodil predčasné právne závery, keď žalobe čiastočne vyhovel výrokom I.

36. Odvolací súd po preskúmaní spisu a napadnutého rozhodnutia v rozsahu podaného odvolania iba čo do žaloby o vydanie plechového skladu dospel k rovnakým záverom ako prvoinstančný súd, podľa ktorého z predložených listinných dôkazov a výpovedí svedkov bolo jednoznačne preukázané vlastnícke právo žalobcu k tomuto plechovému skladu a tiež to, že tento sa nachádza v držbe žalovaného pôvodne v 2. rade.

37. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny čo do záveru o povinnosti žalovaného v 2. rade vydať žalobcovi 1 ks plechového skladu a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem, na základe správne a dostatočne zisteného skutkového stavu vo vzťahu k uvedenej veci. Odvolací súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu k uvedenej veci.

38. Žalovaný pôvodne označený v 2. rade podal odvolanie aj proti výroku IV., ktorým súd prvej inštancie jeho vzájomnú žalobu zamietol. Vzájomnou žalobou sa žalovaný v 2. rade domáhal vypratania zväračky B. zo svojho objektu a zaplata sumy 500 eur titulom jej uskladnenia za obdobie od 28.11.2013 do vypratania. Vo vzťahu k zamietnutiu protižaloby súdom prvej inštancie odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje z odôvodnením uvedeného výroku, rovnako protižalobu považuje za akúsi „odvetu“ za podanie žaloby žalobcom. Jednak vydanie zväračky je predmetom žaloby a jednak, ak žalobca mal darovať žalovanému v 2. rade nehnuteľnosť, na ktorej sa aj uvedená hnuteľná vec nachádza, dá sa

uveriť tvrdeniu žalobcu, že bola dohoda medzi nimi o možnosti umiestnenia aj tejto hnutelnej veci na žalobcom darovanej nehnuteľnosti žalovanému. Už aj z uvedeného dôvodu by bolo v rozpore s dobrými mravmi, aby žalovaný v 2. rade za nehnuteľnosť, ktorá mu bola žalobcom darovaná, požadoval titulom uskladnenia hnutelnej veci žalobcom na nej 500 eur. Navyše odvolací súd uvádza, že ak žalovaný v 2. rade podal odvolanie aj proti uvedenému výroku, vo svojom odvolaní neuviedol žiadne relevantné okolnosti, ktoré by boli dôvodom na zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie v tomto rozsahu.

39. Na to, aby mohol byť žalobca úspešný v konaní o ochranu jeho vlastníckeho práva, musí preukázať vlastníctvo ku tej ktorej veci, ku ktorej sa ochrany domáha. Ochrana vlastníckeho práva môže spočívať aj v žalobe na vydanie veci smerujúcej proti subjektu, ktorý vec vlastnícky patriacej vlastníkovi neoprávnene zadržíava. Teda ďalším nevyhnutným predpokladom pre úspešnú žalobu, týkajúcu sa ochrany vlastníckeho práva je preukázanie toho, že žalovaná strana bez správneho dôvodu drží vlastnícku vec žalobcu.

40. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v doterajšom konaní pred súdom prvej inštancie nebolo jednoznačne preukázané, že žalobca je vlastníkom veci, okrem plechového skladu, ktorých sa domáha vydať od žalovaného. Veľmi významné pochybnosti o uvedenom vyplývajú z obsahu spisu, a to najmä z kúpnych zmlúv zo dňa 03.06.2013, 24.06.2013 a 01.07.2013, ktorých predmetom, podľa tvrdenia žalovaného, mali byť aj veci, ktoré žalobca, resp. jeho spoločnosť, ktorej konateľom bol žalobca, mali byť odpredané spoločnosti W., spol. s r.o., a za ktoré táto spoločnosť mala realizovať dohodnuté úhrady. Už tieto skutočnosti vnášajú do tvrdenia žalobcu výrazné pochybnosti, že veci, ktorých sa vydania domáha, sú v jeho vlastníctve. Na týchto pochybnostiach nemôže zmeniť nič ani to, že žalobca preukazoval ich nadobudnutie jeho osobou, ak následne mohli byť predmetom ďalších prevodov. Rovnako nepostačuje na vyhovie žaloby tvrdenie svedkov, že žalobca bol vlastníkom týchto hnutelností. Žalobca totiž musí preukázať, že v čase rozhodovania súdu aj naďalej je vlastníkom veci, ktorých sa vydania domáha. Rovnako je nevyhnutnou podmienkou na úspešnosť vindikačnej žaloby aj to, aby bolo preukázané, že veci, ktorých sa vydania domáha, sú v neoprávnenej držbe žalovaného. Zatiaľ v konaní nebolo jednoznačne preukázané ani uvedené. Ak žalovaný popiera držbu predmetných hnutelností, je na žalobcovi, aby preukázal, že tieto hnutelnosti v čase rozhodovania súdom vo veci sú v držbe žalovaného. Na jednoznačné preukázanie uvedeného nepostačuje iba svedecká výpoveď svedkov, ktorí mali tvrdiť, že predmetné hnutelnosti sa nachádzali v minulosti v priestoroch teraz patriacich žalovanému.

41. Ak má byť žaloba o vydanie vecí úspešná, je potreba preukázať žalobcom jeho vlastnícke právo v čase rozhodovania súdom vo veci a tiež to, že tieto sú neoprávnene zadržované žalovaným, čo musí byť preukázané v čase rozhodovania súdu o žalobe. Zatiaľ uvedené bolo jednoznačne preukázané iba vo vzťahu k plechovému skladu. K ostatným žiadaným hnutelným veciam zákonné podmienky na úspešnosť vindikačnej žaloby zatiaľ preukázané jednoznačne neboli. Vo vzťahu k vydaniu dosiek a hranolov odvolací súd uvádza, že aj keď svedkovia sa vyjadrili, že žalobca mal uskladnené drevo na nehnuteľnosti teraz patriacej žalovanému, odvolací súd uvádza, že z doterajšieho dokazovania vyplýva, že žalobca zakúpil guľatinu. Nebol doteraz produkovaný dôkaz, že práve z tejto guľatiny boli vyhotovené dosky a hranoly, a že tieto v čase rozhodovania súdu boli v neoprávnenej držbe žalovaného. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že sám žalobca umožnil pôvodne žalovanému v 1. rade použiť uvedené drevo. Žalobca nepreukázal doposiaľ, aby žiadaný objem dosiek a hranolov žalovaný v súčasnej dobe zadržíaval. Navyše v konaní bolo preukázané, že aj žalovaný nakúpil drevnú hmotu. Vo vzťahu k vydaniu zväračky B. odvolací súd uvádza, že žalovaným bolo namietané jej vlastníctvo žalobcu, keďže o vydanie zväračky prejavil záujem iný subjekt. Vzhľadom na to, že žalobca prevádzal aj iné hnutelnej veci je nutné jednoznačne zistiť a on to musí preukázať, že v čase rozhodovania súdu je vlastníkom aj zväračky a že ju žalovaný neoprávnene zadržíava. Rovnako z doteraz vykonaného dokazovania sú veľké pochybnosti ohľadom vlastníctva aj ďalších žiadaných hnutelných vecí, a to oceľovo-liatinového pracovného stola, dielenského pracovného stola V. s prasknutou doskou, oceľovej skrinky a oceľového regálu, sústruhu malého tzv. bulharského, kompresora R., a to vzhľadom na do spisu predložené kúpne zmluvy. To, že svedkovia tvrdili, že tieto nehnuteľnosti boli v priestoroch žalovaného, ktorý žalobca využíval, nevyvracajú pochybnosti vyplývajúce z predložených písomných kúpnych zmlúv.

42. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1, písm. c) CSP zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k vydaniu veci, a to: dosky a hranoly, zväračky, oceľovo-liatinového pracovného stola, dielenského stola V. s prasknutou doskou, oceľovej skrinky a oceľového regálu, malého bulharského sústruhu, kompresoru R. a elektrického motora a v rozsahu zrušenia vrátil

vec súdu prvej inštancie na ďalšie konania a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie je v zmysle § 391 ods. 2 CSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v prejednávanej veci.

43. Úlohou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní opätovne vyhodnotiť oprávnenosť nároku žalobcu na vydanie uvedených vecí a úlohou žalobcu bude preukázať ich vlastníctvo v aktuálnom čase, a tiež to že ich neoprávneným držiteľom je práve žalovaný.

44. Odvolací súd z dôvodov vyššie uvedených potvrdil rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP čo do povinnosti žalovaného v 2. rade vydať žalobcovi 1 ks plechového skladu a čo do zamietnutia vzájomnej žaloby žalovaného v 2. rade.

45. Úlohou súdu prvej inštancie bude rozhodnúť aj o súvisiacich výrokoch o trovách konania.

46. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).